

Torah écrite (pentateuque) - Nombres

Chapter 31

- 31,1 וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר.
- 31,2 וְקָמָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מֵאֵת הַמִּדְּבָרִים; אַחַר, תֵּאֲסֹף אֶל-עַמִּינִי.
- 31,3 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם לֵאמֹר, הִסְלַצְוּ מֵאֵתְכֶם אֲנָשִׁים לְצַבָּא; וַיְהִי, עַל-מִדְּבַר, לִמַּת גִּבּוֹרֵי-יְהוָה, בְּמִדְּבַר.
- 31,4 אֶלְפִי, לַמִּטָּה, אֶלְפִי, לַמִּטָּה--לְכָל מִטּוֹת יִשְׂרָאֵל, תִּשְׁלַחוּ לְצַבָּא.
- 31,5 וַיִּמְסְרוּ מֵאֲלֹפֵי יִשְׂרָאֵל, אֶלְפִי לַמִּטָּה--שְׁנַיִם-עָשָׂר אֶלְפִי, חֲלוּצֵי צַבָּא.
- 31,6 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֶלְפִי לַמִּטָּה, לְצַבָּא: אֹתָם וְאֶת-פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן, לְצַבָּא, וְכָל־יְהוָה וְחֲצִירוֹת הַתְּרוּעָה, בְּיָדוֹ.
- 31,7 וַיִּצְבְּאוּ, עַל-מִדְּבַר, כְּאִשֶׁר צִוָּה יְהוָה, אֶת-מֹשֶׁה; וַיְהִי, כָּל-זָכָר.
- 31,8 וְאֶת-מַלְכֵי מִדְּבַר הַרְגוּ עַל-חַלְלֵיהֶם, אֶת-אֹוִי וְאֶת-רָקִים וְאֶת-צֹר וְאֶת-חֹר וְאֶת-רְבֵעֶ--חַמְשֵׁת, מַלְכֵי מִדְּבַר; וְאֶת בָּלַעַם בֶּן-בְּעוֹר, הַרְגוּ בְּחֶרֶב.
- 31,9 וַיָּשֻׁבוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-נַשִׁי מִדְּבַר, וְאֶת-טָפְסִים; וְאֶת כָּל-בְּהֵמָתָם וְאֶת-כָּל-מִקְנֵיהֶם וְאֶת-כָּל-חֵילָם, בְּזָזוֹ.
- 31,10 וְאֶת כָּל-עֲרִיבֵיהֶם בְּמוֹשְׁבֵיהֶם, וְאֶת כָּל-טִירְתָּם--שָׂרְפוּ, בְּאֵשׁ.
- 31,11 וַיִּקְחוּ, אֶת-כָּל-הַשְּׁלָל, וְאֶת, כָּל-הַמַּלְקוֹחַ--בְּצֹדִים, וּבְבִהֵמָה.
- 31,12 וַיָּבִאוּ אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶת-הַשְּׁלָל וְאֶת-הַמַּלְקוֹחַ וְאֶת-הַשְּׁלָל--אֶל-הַמִּטָּה: אֶל-עֲרִיבֵת מוֹאָב, אֲשֶׁר עַל-יַרְדֵּן יְרֵחוֹ. {ס}
- 31,13 וַיִּצְאוּ מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן, וְכָל-נְשֵׂי אֵלֶיהֶם הַעֲדָה--לְקַרְאֵתָם: אֶל-מַחוּץ, לַמִּטָּה.
- 31,14 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה, עַל פְּקוּדֵי הַחַיִל, שְׂרֵי הָאֲלֹפִים וְשְׂרֵי הַמַּאוֹת, הַבָּאִים מִצַּבָּא הַמַּלְחָמָה.
- 31,15 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, מֹשֶׁה: הַחַיִּיתֶם, כָּל-גִּבּוֹרֵי.
- 31,16 הֵן הִנֵּה הִיוּ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּדַבֵּר בָּלַעַם, לְמַסֵּר-מַעַל בְּיְהוָה, עַל-דְּבַר-פְּעוֹר; וְתָהִי הַמַּגִּפָּה, בְּעַדֵּת יְהוָה.
- 31,17 וְעַתָּה, הַרְגוּ כָּל-זָכָר בְּטָף; וְכָל-אִשָּׁה, יָדַעַת אִישׁ לְמַשְׁכַּב זָכָר--הַרְגוּ.
- 31,18 וְכָל הַטָּף בְּנָשִׁים, אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ מַשְׁכַּב זָכָר--הַחַיִּי, לָכֶם.
- 31,19 וְאַתֶּם, חֲנוּ מַחוּץ לַמִּטָּה--שִׁבְעַת יָמִים: כָּל הָרֶגַע בְּפֶשַׁע וְכָל נֹגַע בְּחַלָּל, תִּתְחַטְּאוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי--אַתֶּם, וְשִׁבְיֵיכֶם.
- 31,20 וְכָל-בְּגָד וְכָל-כְּלֵי-עוֹר וְכָל-מַעֲשֵׂה עֲזִים, וְכָל-כְּלֵי-עֵץ--תִּתְחַטְּאוּ. {ס}
- 31,21 וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל-אֲנָשֵׁי הַצַּבָּא, הַבָּאִים לְמַלְחָמָה: זֹאת חֻקַּת הַתּוֹכָה, אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.
- 31,22 אַךְ אֶת-הַזֶּהָב, וְאֶת-הַכֶּסֶף; אֶת-הַגְּחָשָׁת, אֶת-הַבְּרָזֶל, אֶת-הַבְּדִיל, וְאֶת-הַעֲפָרָת.
- 31,23 כָּל-דָּבָר אֲשֶׁר-יָבִיא בְּאֵשׁ, תַּעֲבִירוּ בְּאֵשׁ וְטָהַר--אַךְ, בְּמִי נֹדָה יִתְחַטֵּא; וְכָל אֲשֶׁר לֹא-יָבִיא בְּאֵשׁ, תַּעֲבִירוּ בַמַּיִם.
- 31,24 וְכִבְשֹׁתֶם בְּגִדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְטָהַרְתֶּם; וְאַחֲרַי, תָּבִיאוּ אֶל-הַמִּטָּה. {ס}
- 31,25 וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר.
- 31,26 שֵׂא, אֶת רֹאשׁ מַלְקוֹחַ הַשְּׂבִי, בְּצֹדִים, וּבְבִהֵמָה--אֹתָהּ וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן, וְרֹאשֵׁי אֲבוֹת הַעֲדָה.
- 31,27 וְחִצִּיתִי, אֶת-הַמַּלְקוֹחַ, בֵּין תַּפְשֵׁי הַמַּלְחָמָה, הַיּוֹצֵאִים לְצַבָּא--וּבֵין, כָּל-הַעֲדָה.
- 31,28 וְהִרְמַת מִכֶּסֶף לַיהוָה, מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַיּוֹצֵאִים לְצַבָּא--אֶחָד גִּפְשׁ, מִחֲמַשׁ הַמַּאוֹת: מִן-הַצֹּדִים, וּמִן-הַבְּקָר, וּמִן-הַחֲמֹרִים, וּמִן-הַצֹּאֵן.
- 31,29 מִמִּחְצִיתֶם, תִּקְחוּ; וְנִתְּתָה לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן, תְּרוּמַת יְהוָה.
- 31,30 וּמִמִּחְצַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל תִּקַּח אֶחָד אֶחָד מִן-הַחֲמֹשִׁים, מִן-הַצֹּדִים מִן-הַבְּקָר מִן-הַחֲמֹרִים וּמִן-הַצֹּאֵן--מִכָּל-הַבְּהֵמָה; וְנִתְּתָה אֹתָם, לְלִוִּים, שְׂמֵרֵי, מִשְׁמַרְתִּי מִשְׁכַּן יְהוָה.

- 31,31 ויעש משה, ואלעזר הכהן, באשר צוה יהוה, את-משה.
- 31,32 ויהי, המלקוח-יתר הבז, אשר בזזו עם הצבא: צאן, שש-מאות אלף, ושבעים אלף--וקמשת אלפים.
- 31,33 ובקר, שנים ושבעים אלף.
- 31,34 וקמרים, אחד וששים אלף.
- 31,35 ונפש אדם--מן-הנשים, אשר לא-ידעו משכב זכר: כל-נפש, שנים ושלשים אלף.
- 31,36 ותהי, המחצה--חלק, היצאים בצבא: מספר הצאן, שלש-מאות אלף ושלשים אלף, ושבעת אלפים, וקמש מאות.
- 31,37 ויהי המכס ליהוה, מן-הצאן--שש מאות, קמש ושבעים.
- 31,38 והבקר--ששה ושלשים, אלף; ומכסם ליהוה, שנים ושבעים.
- 31,39 וקמרים, שלשים אלף וקמש מאות; ומכסם ליהוה, אחד וששים.
- 31,40 ונפש אדם, ששה עשר אלף; ומכסם, ליהוה--שנים ושלשים, נפש.
- 31,41 ויתן משה, את-מכס תרומת יהוה, לאלעזר, הכהן--באשר צוה יהוה, את-משה.
- 31,42 וממחצית, בני ישראל, אשר קצה משה, מן-האנשים הצבאים.
- 31,43 ותהי מחצת העדה, מן-הצאן--שלש-מאות אלף ושלשים אלף, שבעת אלפים וקמש מאות.
- 31,44 ובקר, ששה ושלשים אלף.
- 31,45 וקמרים, שלשים אלף וקמש מאות.
- 31,46 ונפש אדם, ששה עשר אלף.
- 31,47 ויקח משה ממחצת בני-ישראל, את-העוז אחד מן-הקמשים--מן-האדם, ומן-הבהמה; ויתן אתם ללוים, שמרי משמרת משכן יהוה, באשר צוה יהוה, את-משה.
- 31,48 ויקרבו, אל-משה, הפקדים, אשר לאלפי הצבא--שרי האלפים, ושרי המאות.
- 31,49 ויאמרו, אל-משה, עבדיך בשאו את-ראש אנשי המלחמה, אשר בידנו; ולא-נפקד ממנו, איש.
- 31,50 ונקרב את-קרבו יהוה, איש אשר מצא כלי-זקב אצעה וצמיד, טבעת, עגיל וכומז--לכפר על-נפשתינו, לפני יהוה.
- 31,51 ויקח משה ואלעזר הכהן, את-הזקב--מאתם: כל, כלי מעשה.
- 31,52 ויהי כל-זקב התרומה, אשר הרימו ליהוה--ששה עשר אלף שבע-מאות וקמשים, שקל: מאת שרי האלפים, ומאת שרי המאות.
- 31,53 אנשי, הצבא, בזזו, איש לו.
- 31,54 ויקח משה ואלעזר הכהן, את-הזקב, מאת שרי האלפים, והמאות; ויבאו אתו אל-אהל מועד, זכרון לבני-ישראל לפני יהוה. {פ}